

NEREYE GELİNDİ, NEREDE DURUYORUZ?..

Münir Aktolga

Haziran 2019

Önce şu resme bir bakın; ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksınız:

AK Parti öyle bir noktaya geldi ki, artık o eski "fabrika ayarlarına" dönmek istediği an şu anki ortakları -sadece Bahçeli'den bahsetmiyorum, zihinlerine yerleşen o ideolojik hayalet ortak da- onları yalnız bırakır ve tepetaklak giderler!.. Kısacası, aynı kulvarda kaldıkları sürece içine düştükleri bataklıktan çıkmak için atacakları her adım onları daha çok bataklığın içine çekecektir...

O bataklığın ne olduğu ise artık bir sır değil: Osmanlıcı-İslamcı ideolojik duruş... 21. Yüzyıl kulvarlarında yürüyüp dururken, yolunu şaşırarak, zihinlerde bin yıl öncesine dönüp, çaresizlik içinde garip bir hamasetle sil baştan yol almaya çalışmak; bu şekilde, gücünü "stratejik derinliğinden" alan güçlü bir 20.Yüzyıl ulus devleti haline gelerek yola devam etmek...

Başlangıçtaki Ak Parti sadece iç dinamiklerin ürettiği ve dış dinamiklerin de desteklediği bir unsur iken, daha sonra o kendisini Osmanlı mülkünü küllerinden yeniden diriltmek, İslamın koruyucusu olmak fonksiyonuyla özdeşleştirerek yolundan saptı ve bu anlamda kendini inkar yoluna girdi... İşin özü burada yatıyor. Suriye probleminin de, S-400 lerin de AB ile olan ilişkilerin bozulmasının da, başlarına bir FETÖ belası sararak durduk yerde Suriyenin kuzeyinde bir PKK meselesi yaratılmasının da altında yatan bu ideolojik duruştur... Osmanlıyı küllerinden yeniden diriltmeye çalışarak İslam'ın koruyucusu haline gelmeye çalışırken ("restorasyon" anlayışı ne idi?) Osmanlı'nın ruhu onları tarihin derinliklerinde bulunan bataklığın içine çekiyor... Ama onlar bunu göremiyorlar...

Ancak şunu da kabul etmek gerekir ki, Türkiye'nin böyle bir deneyi yaşaması kaçınılmazdı. Bir tür toplumsal psikoterapi olayıdır bu... Tarihsel olarak yaşanan travmalar başka türlü çözülmüyor... İnşallah ödenecek maliyet daha fazla olmaz...

PEKİ HEPSİ BU KADAR MI?..

Hayır!.. Çözüm yolu, geçmişimizi, tarihsel-stratejik derinliğimizi, bunlara bağlı olan kültürel kodlarımızı inkar ederek, daha öncesini yok sayıp her şeyi 1920'den başlatmaya çalışmaktan da geçmiyor!.. Çünkü, kendi tarihinden kopan toplumlar hafızasını da kaybeder... O halde?..

O halde çözüm yolu, „tarihsel-kültürel değerlerimizle buluşarak -bu anlamda çok kültürlü toplumsal genlerimizi aktif hale getirerek- „tarihsel bir uzlaşma“ anlayışı içinde rotamızı yeniden belirlemeye çalışmaktır!..

Benim "tarihsel uzlaşma" olarak ifade etmeye çalıştığım çözüm yolunu şöyle özetlemek mümkün:

Bizim "stratejik derinliğimizin" iki boyutu vardır: Birincisi, bir tarihsel devrim gücü olarak antika sınıflılığa karşı verdiğimiz mücadelelerle karakterize olurken, ikincisi, kökleri ilkel sınıfsızlığa dayanan atalarımızın bu "derinliğini" unutmadan -bu ilkel sınıfsızlık ruhunu temel alarak- bunun üzerine 21. Yüzyıl dinamiklerini de oturtup "stratejik derinliğimize" yeni bir boyut kazandırmak... Benim bütün çalışmalarımın altında yatan ruh bundan ibarettir!.. Pratik sonuçları açısından şu iki çalışma o binlerce yıllık yürüyüşün içinden çıkıp geliyor diye düşünüyorum...

<http://www.aktolga.de/m37.pdf>

<http://www.aktolga.de/m23.pdf>